

— mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt ja teistelt menetlusosalistelt apellatsioonikojas.

Väited ja peamised argumendid

1. Apellant väidab, et Üldkohus on rikkunud oluliselt õigusnorme lükates tagasi apellandi nõude tunnistada Üldkohtu istungil esitatud argumendid vastuvõetavaks, kuna tegemist ei ole uute argumentidega vaid varem apellatsioonikojas ja Üldkohtus esitatud argumentide edasiarendusega.
2. Lisaks jättis Üldkohus arvesse võtmata asjaolu, et apellatsioonikoda ei põhjendanud seda, miks ta jättis muutmata tühistamisosakonna otsuse, millega rahuldati kostja poolt esialgu neljas eraldi asjas, mis hiljem liideti, esitatud kaubamärgi kehtetuks tunnistamise taotlus ja millega mõisteti apellandilt välja nelja Siseturu Ühtlustamise Ameti menetlusega seotud kulud, kuigi mõlemad liidetud asjad põhinesid üksnes sellistel õigustel, millele viitas üks või mis kuulusid üksnes ühele kahest vastavast apellatsioonikoja kaebuse esitanust.
3. Lisaks on vaidlustatud Üldkohtu otsuses moonutatud faktilisi asjaolusid ja tõendeid ning see põhineb Üldkohtu võimu kuritarvitamisel, kuna Üldkohus ei hinnanud olemasolevaid asjaolusid nõuetekohaselt ega kohaldanud määruse nr 207/2009 ⁽¹⁾ artikli 8 rikkumist puudutava hagiavalduse teise väite hindamisel õigesti õigusnorme. Kui Üldkohus oleks järginud õiguse aluspõhimõtteid, mille hulka kuulub õigus õiglasele kohtumenetlusele ja otsuse põhjendamise kohustus, siis oleks ta pidanud talle esitatud hagi rahuldama. Üldkohus pealegi kinnitas apellatsioonikoja otsused olles ise täiesti teadlik asjaolust, et otsuste põhjendust – nimelt Beneluxi ja Prantsuse kaubamärkide olemasolu – ei olnud kostja suutnud Üldkohtu otsuse tegemise ajal tõendada. Seega rikkus Üldkohus määruse nr 207/2009 artikli 8 lõiget 1 ja artikli 53 lõiget 1 sellega, et ta kohaldas valesid õiguslikke kriteeriume otsustades, et hageja Beneluxi ja Prantsuse kaubamärkide registreering tuleb tühistada.
4. Mõlemad eksimused on seotud nii menetlus- kui ka materiaalõigusega. Niisiis väidab apellant esiteks, et Üldkohus eksis tunnistades kohtuistungil esitatud argumendid vastuvõetamatuteks ja teiseks toob apellant esile põhjused, miks Üldkohus oleks pidanud otsustama, et hagiavalduse teine väide on põhjendatud, lähtudes väljakujunenud menetlusõiguse põhimõtetest ja faktilistest asjaoludest.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 11. septembril 2015 – Aeroporto Valerio Catullo di Verona Villafranca SpA versus Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA)

(Kohtuasi C-485/15)

(2015/C 414/19)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Aeroporto Valerio Catullo di Verona Villafranca SpA

Vastustaja: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA)

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu lepingust tulenevate diskrimineerimiskeelu, võrdse kohtlemise, läbipaistvuse, avalikustamise ja konkurentsi põhimõtetega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid nagu seaduse nr 537/93 artikkel 10, ministeeriumi dekreedid nr 521/1997 artiklid 6, 7, 8 ja 17, dekreetseaduse nr 67/97 artikkel 17, seadusandliku dekreedid nr 96/2005 artikli 3 lõige 2, dekreetseaduse nr 216/2011 artikkel 11 ja dekreetseaduse nr 78/2010 artikkel 6 nende sätete koostoimes, kui nende õigusnormidega saab õigustada lennuvälja kui terviku käitamiseks neljakümneaastase kontsessiooni andmist ilma avalikku hankemenetlust korraldamata?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší soud České republiky (Tšehhi Vabariik) 21. septembril 2015 – Tommy Hilfiger Licensing LLC jt versus DELTA CENTER a.s.

(Kohtuasi C-494/15)

(2015/C 414/20)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší soud České republiky

Põhikohtuasja pooled

Kassaatorid: Tommy Hilfiger Licensing LLC, Urban Trends Trading B.V., RADO Uhren AG, Facton Kft., Lacoste S.A., Burberry Limited

Vastustaja: DELTA CENTER a.s.

Eelotsuse küsimused

1. Kas turul pindasid üüriv isik, kes annab kaubitsejatele kasutada kioskeid ja alasid, kuhu võib paigutada kioskeid, on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/48/EÜ ⁽¹⁾ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta artikli 11 tähenduses vahendaja, kelle teenuseid kasutab kolmas isik intellektuaalomandi õiguste rikkumisel?
2. Kas turul pindasid üüriva isiku suhtes, kes annab kaubitsejatele kasutada kioskeid ja alasid, kuhu võib paigutada kioskeid, on võimalik rakendada meetmeid, mis on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta artiklis 11, samadel tingimustel nagu need, mis Euroopa Kohus on sõnastanud 12. juuli 2011. aasta otsuses kohtuasjas C-324/09: L'Oréal jt vs. eBay jt seoses meetmete kehtestamisega e-turu haldajate suhtes?

⁽¹⁾ ELT L 157, lk 45.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vilniaus miesto apylinkės teismas (Leedu) 22. septembril 2015 – W. ja V. versus X.

(Kohtuasi C-499/15)

(2015/C 414/21)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vilniaus miesto apylinkės teismas